

Petita suite

MIQUEL MARTÍ I POL

No té confins l'espai de tu que em manca.
Et penso molt, i aquest pensar-te encara
m'eixampla el buit i alhora me l'emplena.
Trasllado tot l'amor a les paraules
i sol·lícitament te l'ofereixo.
La tarda és dolça rere el teu somriure.

Trasllado tot l'amor a les paraules
i em sento ple de tu sense tenir-te.
Portal obert a blaves llunyanies,
sento que el vent agita l'encordat
d'aquest desig que em serveix i que m'impulsa.
La tarda passa pels teus ulls que em miren.

Portal obert a blaves llunyanies.
De tu em ve tot allò que tant em manca,
¿i ara què sóc sinó el ressò que em deixes
i vull sentir i escolto en cada cosa?
Davallo al mar i amb tu se m'aquieta.
La tarda ens omple les mans d'aigua viva.

MARTÍ I POL, Miquel (1987): *Els bells camins*. Barcelona: Edicions del Mall.